

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Precizările din 25.05.2007

*referitoare la dispozițiile art.45 și art.49, respectiv ale art.80 și art.83 din O.U.G. nr.99/2006
privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului*

Având în vedere următoarele:

- Dreptul de stabilire și de liberă prestare a serviciilor în cadrul Comunității Europene sunt statuate de principiu în Tratatul instituind Comunitatea Europeană¹, prevederile relevante în acest sens regăsindu-se la art. 43-48, respectiv 49-55 din tratat,

- În particular, libera prestare a serviciilor financiar-bancare și dreptul de stabilire pentru instituțiile de credit sunt prevăzute de Directiva 48/2006/CE *privind accesul la activitate și condițiile de exercitare a activității de către instituțiile de credit*², a cărei transpunere în plan național s-a realizat în principal prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 *privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului*,

- În domeniul bancar Comisia Europeană a făcut publică perspectiva sa în ceea ce privește interpretarea noțiunii de *liberă prestare a serviciilor* încă din 1997³. Deși documentul avea în vedere prevederile celei de-a doua directive bancare în vigoare la acea dată (a doua Directivă a Consiliului nr.646/1989/CEE *privind coordonarea prevederilor legale, regulamentare și*

¹ varianta consolidată publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.C 321 E/29.12.2006 poate fi consultată pe website-ul legislativ al Uniunii Europene - <http://eur-lex.europa.eu/en/treaties/index.htm>

² publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L 177/30.06.2006
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2006/l_177/l_17720060630en00010200.pdf

³ Commission Interpretative Communication - freedom to provide services and the interest of the general good in the second banking directive
http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/sec-1997-1193/sec-1997-1193_en.pdf

administrative referitoare la accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit și privind modificarea Directivei 780/1977/CEE) punctul de vedere exprimat de comisie rămâne de actualitate și în contextul adoptării Directivei 48/2006/CE,

- Ca o consecință a dobândirii de către România a statutului de stat membru al Uniunii Europene, dispozițiile art.45, art.49, art.80 și ale art.83 din O.U.G. nr.99/2006 referitoare la dreptul de stabilire și libera prestare a serviciilor bancare de către instituțiile de credit în cadrul Comunității Europene prezintă la nivel național caracter de noutate, instituind un regim particular de desfășurare a activității bancare de către o instituție de credit autorizată într-un stat membru (*stat membru de origine*) pe teritoriul altui stat membru (*stat membru gazdă*), prin exercitarea dreptului de stabilire sau prin prestarea de servicii în mod direct, pe teritoriul celui din urmă stat. În acest sens, pentru asigurarea premiselor unei înțelegeri și aplicări corecte și unitare a respectivelor prevederi, o minimă clarificare a acestora este considerată necesară și oportună, în special în ceea ce privește prestarea de servicii în mod direct,

În baza dispozițiilor art.420 alin.(2) din O.U.G. nr.99/2006, Banca Națională a României dă următoarele precizări:

1. *Stabilirea pe teritoriul unui stat membru* presupune desfășurarea unei activități economice (în sens larg) cu caracter permanent, în mod stabil și continuu, pentru o durată nedeterminată, prin intermediul unei prezențe permanente (sucursală, agenție, birou, persoană fizică împuternicită etc.) pe teritoriul aceluia stat.
2. *Prestarea de servicii în mod direct* implică, potrivit prevederilor art.50 para.2 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană (denumit în continuare *tratat*), o activitate cu caracter temporar (de regulă), desfășurată peste granițele unui stat membru (furnizorul și clientul sunt stabiliți în state membre diferite).
3. Curtea de Justiție a Comunităților Europene a dezvoltat o cauzistică bogată în ceea ce privește obiectul, condițiile și restricțiile acestor drepturi⁴,

---

⁴ ghiduri privind jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene în ceea ce privește aplicarea principiilor privind dreptul de stabilire și libera prestare a serviciilor se regăsesc pe website-ul Comisiei Europene http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/infringements/art49_en.pdf și http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/infringements/art43_en.pdf.

4. În acord cu principiile din *tratat*, Directiva 48/2006/CE și, subsecvent, O.U.G. nr.99/2006 prevăd că o instituție de credit înființată și autorizată într-un stat membru al Uniunii Europene (denumit *stat membru de origine*) poate desfășura oricare dintre activitățile - pentru care a fost autorizată în statul membru de origine și care beneficiază de recunoaștere mutuală - în oricare alt stat membru, fie în mod direct, fie prin intermediul unei sucursale, fiind necesară în acest sens doar *notificarea* autorității competente din statul de origine în legătură cu intenția de desfășurare a activității pe teritoriul altui stat membru (denumit *stat membru gazdă*). Autoritatea competentă din statul membru de origine comunică această intenție autorității competente din statul membru gazdă.

5. În acest sens, pentru instituțiile de credit, persoane juridice române, *notificarea* intenției de a accede la o altă piață decât cea de origine, prin înființarea unei sucursale sau prin prestarea de servicii în mod direct, este realizată prin intermediul Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de supraveghere din statul de origine, care transmite informațiile necesare autorității competente cu supravegherea din statul membru gazdă.

6. Banca Națională a României se poate *opune* înființării unei sucursale pe teritoriul altui stat membru, potrivit art.81 alin.(2) din O.U.G. nr.99/2006.

7. În privința furnizării de servicii în mod direct, odată efectuată notificarea către Banca Națională a României, instituția de credit, persoană juridică română, are deschis accesul pe teritoriul statului membru gazdă (potrivit prevederilor art.83 alin.(2) din O.U.G. nr.99/2006), accesul nefiind condiționat nici de transmiterea notificării de către Banca Națională a României către autoritatea de supraveghere din statul gazdă, nici de comunicarea de către cea din urmă autoritate a condițiilor în care, în scopul protejării interesului general, activitățile bancare pot fi desfășurate pe teritoriul statului gazdă. Similar, o instituție de credit autorizată și supravegheată într-un alt stat membru poate presta în mod direct servicii pe teritoriul României de la data notificării către autoritatea competentă din statul membru de origine a intenției de desfășurare a activității bancare pe teritoriul României în acest mod.

8. Instituția de credit care desfășoară în orice mod activitate pe teritoriul altui stat membru este obligată să respecte regulile adoptate în scopul protejării interesului general de către statul gazdă, în aceeași măsură ca și instituțiile de credit „locale”. Pe website-ul Băncii Naționale a României se

regăsește lista actelor normative din România, adoptate în scopul protejării interesului general, care sunt aplicabile instituțiilor de credit din state membre, pentru activitatea desfășurată pe teritoriul României.

9. Banca Națională a României evaluează necesitatea notificării intenției de desfășurare a activității de către o instituție de credit, persoană juridică română, pe teritoriul altui stat membru. În acest sens, se va analiza dacă:

- a) modalitatea de desfășurare a activității bancare reprezintă o manifestare a dreptului de stabilire, care trebuie notificată potrivit prevederilor art.81 și art.82 din O.U.G. nr.99/2006, sau o prestare de servicii în mod direct, care se notifică în conformitate cu prevederile art.83 din O.U.G. nr.99/2006;
- b) activitatea desfășurată poate fi calificată prestare de servicii în mod direct.

10. În vederea determinării noțiunii de *prestare de servicii financiar-bancare în mod direct*, este necesar a se stabili *locul prestării serviciului*. În acest sens, de la caz la caz, vor putea fi avute în vedere criterii cum ar fi: cine inițiază prestarea serviciului, domiciliul/reședința/sediul clientului, sediul prestatorului de servicii (instituția de credit), locul semnării contractului.

11. Banca Națională a României nu consideră că este necesară notificarea în sensul art.83 din O.U.G. nr.99/2006 pentru efectuarea de operațiuni/tranzacții bancare între instituții de credit, persoane juridice române, și clienți care au domiciliul/reședința/sediul pe teritoriul altui stat membru, operațiuni/tranzacții care au caracter ocazional, fără a se urmări orientarea activității respectivei instituții de credit spre piața bancară străină. Aceasta nu exclude efectuarea de către Banca Națională a României a oricărei analize specifice, potrivit pct.8 din prezentele precizări, în măsura în care consideră necesar, și luarea oricăror măsuri sau sancțiuni care s-ar impune, de la caz la caz.

12. Furnizarea de servicii în mod direct pe teritoriul unui stat membru de către o instituție de credit autorizată și supravegheată într-un alt stat membru, fără respectarea cerinței notificării autorității competente din statul de origine, nu afectează validitatea operațiunilor/tranzacțiilor bancare astfel efectuate de respectiva instituție de credit.

13. Având în vedere că, pe de o parte, atribuțiile de supraveghere ale Băncii Naționale a României se exercită asupra instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv în ceea ce privește

activitatea desfășurată în afara teritoriului României, potrivit art.164, iar pe de altă parte, supravegherea instituțiilor de credit autorizate într-un alt stat membru este responsabilitatea autorității de supraveghere din acel stat membru, inclusiv pentru activitățile desfășurate pe teritoriul României, potrivit art.208 din O.U.G. nr.99/2006, Banca Națională României consideră că responsabilitatea primară în a stabili dacă desfășurarea unei activități bancare de către o instituție de credit autorizată într-un alt stat membru reprezintă sau nu prestare de servicii în mod direct, și subsecvent, dacă este sau nu necesară efectuarea notificării, aparține autorității competente cu supravegherea respectivei instituții de credit (din statul membru de origine), căreia instituția îi adresează notificarea. În mod corespunzător, dacă o instituție de credit, persoană juridică română, intenționează să desfășoare activitate în mod direct pe teritoriul altui stat membru, Banca Națională a României este prima chemată a decide asupra necesității notificării.